

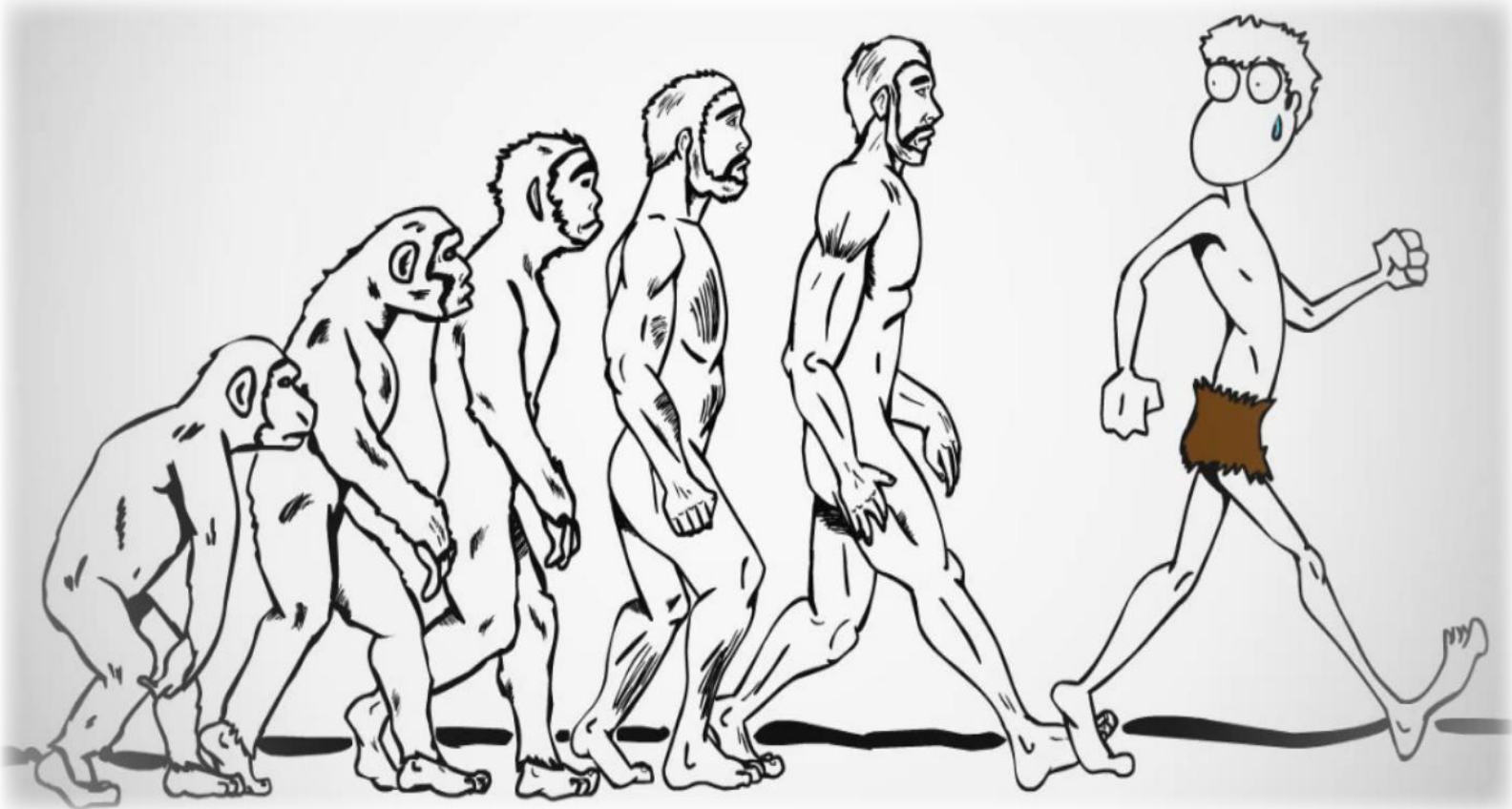

CRU-EVOLUCIÓ

Mira el món diferent!

Una aposta de ciutadania global
des de l'escola

ESO - alternatives

ALTERNATIVES

Roba nova suada

OBJECTIUS

- o Conèixer la fragilitat laboral de certs països.
- o Descobrir que els grans organismes econòmics internacionals no garanteixen l'aplicació dels drets humans.
- o Comprendre els efectes del mal repartiment de la riquesa a les societats.

CONTINGUTS

- o Desenvolupament macroeconòmic envers el microeconòmic d'un país.
- o Explotació laboral a Cambodja.
- o Efectes de la desprotecció social com a generadora de pobresa.

COMPETÈNCIES BÀSIQUES

- o Comprendre la interrelació i interdependència dels agents (en aquest cas societat de consum i pobresa), els fets i els fenòmens socials, per conviure en un món global, complex, plural, desigual i en conflicte.
- o Analitzar i valorar diferents realitats i sistemes d'organització social, política i econòmica presents, per comparar-los amb d'altres de passats, i contribuir a la construcció d'una societat més justa, solidària i democràtica.
- o Desenvolupar estratègies de planificació i execució en les tasques quotidianes (en aquest cas fent-nos algunes preguntes abans de consumir roba).
- o Reflexionar i relacionar dins un context, les causes i les conseqüències de les desigualtats econòmiques i socials i dels conflictes bèl·lics. Reflexionar sobre els dilemes morals del món actual. Identificar estratègies i alternatives per aconseguir una societat més justa i equitativa.

Roba nova suada

DESENVOLUPAMENT

o Es llegeix la lectura individualment i s'identifiquen els diferents actors: Fons Monetari Internacional (FMI), Govern de Cambodja, Empresaris coreans, Treballadores cambodjanes i ONG catalanes.

o Es formen aquests 5 grups d'un màxim de 6 persones i es deixa 15 minuts a cada grup per tal que reculli un llistat d'arguments que defensarien la seva posició de per què actuen com actuen:

FMI i el Govern de Cambotja: defensen el desenvolupament per la via de l'atracció d'inversions.

Empresaris coreans: defensen la precarietat laboral perquè s'ajusta a la legislació cambodjana i perquè la competitivitat del mercat del tèxtil porta els preus a la baixa.

Treballadores cambodjanes: denuncien les seves condicions laborals.

ONG catalanes: recolzen els drets humans que se'ls nega a les treballadores).

o Cada personatge s'identificarà amb un nom a través d'un identificatiu adhesiu:

FMI: Shelley Carrington, Russell Dawson, Don McRowthy, Derek Grant, Marlene Beauvois, Enzo Sicchi.

Govern: Win Yun, Nhean Kim, Chhean Yu, Samai Khat, Lee Dae-Hyun, Chankrisna Mao.

Empresaris: Jang Young Mi, Yoon Sun Hee, Kang Ha-Neul, Cho Suni, Choi Min Ho, Jeong Yang Mi, Shin Hye.

Treballadores: Maly Chan, Dara Um, Veata Khin, Munny Duong, Chenda Meas, Jorani Sang.

ONG: PROIDE, SETEM, INTERMÓN, MANS UNIDES, AMNISTÍA INTERNACIONAL, EDUCO.

o Es procedeix a realitzar un debat on les treballadores acusen als empresaris de les condicions laborals que pateixen. L'FMI i el Govern recolzen els empresaris i les ONG a les treballadores, alhora que denuncia la pobresa de Cambodja. El tutor/a modera.

“L'Èxit” econòmic de Cambodja ha estat elogiat per organismes internacionals com l'FMI i l'ONU. El país va ser anomenat el ‘New Asian Tiger’ i acceptat com a membre de l'Organització Mundial del Comerç (OMC). Aquests guardons s'han rebut calorosament pel govern del Partit Popular de Cambodja (CPP) i el primer ministre Hun Sen, qui ha estat a càrrec del país des de fa gairebé tres dècades.

No obstant això, més enllà dels centres comercials i l'aburgesament del centre de la capital, hi ha zones on més de 400.000 cambodjans treballen durament en les fàbriques per poc més de 2 dòlars (1,5 €) al dia, en la producció de roba per als mercats occidentals. Les condicions són tan roïnes que els treballadors sovint es desmaïen pel cansament o sobreescalfament de la fàbrica. Les naus no tenen ventilació i les mesures de seguretat són inexistents; tant que els accidents o incendis són molt habituals. Es diu que el salari de les treballadores de la confecció de Cambodja és el segon més baix del món, després de Bangladesh.

La major part de les persones que treballen en el sector tèxtil a Cambodja són dones que viatgen a la ciutat des d'àrees rurals, amb l'esperança que la indústria tèxtil els proporcionï suficients ingressos com per mantenir-se a si mateixes i a les seves famílies. No obstant això, sovint la realitat és molt diferent, perquè el sou baix que perceben les treballadores fa que moltes d'elles no tinguin més remei que treballar moltíssimes hores extra per intentar guanyar prou (80 € al mes) com per pagar les seves necessitats més bàsiques. Les setmanes laborals extremadament llargues de 70 hores o més, són habituals.

Els contractes a curt termini (o a termini fix) són cada vegada més comuns, i els patrons els utilitzen per amenaçar les treballadores dient-lis que no els renovaran el contracte

si no fan hores extra, i utilitzen aquests contractes per evitar pagar prestacions com el permís de maternitat i per dissuadir a les treballadores d'associar-se en sindicats per poder defensar millors condicions laborals.

Aquestes fàbriques i els seus productes són la força impulsora darrere del creixement econòmic de Cambodja. Fabriquen per encàrrec de grans marques com són H&M, GAP, Levi Strauss & Co., Adidas i Target. La majoria de les fàbriques són propietat de malais, xinesos i coreans que han instaurat botigues a Cambodja gràcies a la mà d'obra barata i les generoses baixades d'impostos del govern.

Segons els càlculs del Banc Mundial, el 21% de la població viu en o per sota del llindar de la pobresa (no arriba a 1€ al dia), el 56% viu en “pobresa vulnerable” (per sota de 2 euros al dia), el 20% viu en l'anomenada classe mitjana i només el 3% es consideren pròspers.

D'altra banda, mentre que el creixement econòmic ha afavorit al desenvolupament de carreteres, aeroports i la infraestructura necessària per als negocis, la infraestructura necessària per treure a milions de persones de la pobresa no ha gaudit d'una inversió tan generosa: només el 24% dels cambodjans tenen accés a l'electricitat, el 64% a l'aigua potable i el 31% a serveis de sanejament (clavegueram).

La majoria dels hospitals accessibles als pobres no tenen personal suficient, estan mal equipats i són de baixa qualitat. Les escoles públiques estan tan mal preparades que el 75% dels estudiants de secundària suspengueren els seus exàmens de graduació al 2014.

Llavors, ¿on han anat els diners del creixement econòmic de Cambodja? Sobretot a les butxaques dels polítics, els empresaris i les empreses estrangeres.

Campanya Roba Neta Catalunya.

PER A LA REFLEXIÓ...

Abans de consumir qualsevol producte, no només roba, cal que ens fem algunes preguntes:

- o Ho necessito de debò?
- o Pot ser que sigui una compra impulsiva?
- o Ho faré servir suficientment?
- o Podria demanar-ho a un amic o familiar, o comprar-ho de segona mà?
- o Podré mantenir-ho, netejar-ho bé, reparar-ho jo mateix/a?
- o És reciclable?
- o Com em desfaré del producte quan ja no el necessiti?
- o Qui ha realitzat el producte i en quines condicions?
- o Què en sé d'aquesta marca?

FES UNA ULLADA

Per tenir informació de com treballen determinades marques:

Campaña Ropa Limpia de SETEM. <http://www.ropalimpia.org/es/analisis>

Amb el suport de

Cru-Evolució - Fundació PROIDE

Sant Joan de La Salle, 42 08022 Barcelona. Telèfon 932.377.180.
www.cruevolucio.fundacioproide.org / proide@fundacioproide.org